Número 2 Juny 2007

L'Ullfaner

Índex

Editorial	2
Escola verda	3
Les entrevistes	4—5
Fora de l'institut	6—12
El racó dels alumnes	13- 17
Racó literari	18-24
English Section	25-27
Les eleccions municipals	28
Una mica de diversió	29

Editorial

Treballar la coeducació al centre és una altra manera d'educar

En aquesta societat en la qual estem immersos, des de fa segles existeix una de les injustícies més flagrants que afecta la meitat de la població del planeta: la discriminació de les dones.

Una discriminació que s'expressa de diferents formes i en que la idea de la superioritat de l'home és en tots els àmbits. Aquesta discriminació fa que les dones no cobrin el mateix que els homes per la mateixa feina, que no es tingui en compte el treball domèstic i aquell que comporta l'atenció a les persones, i que siguin les víctimes de maltractaments i abusos que moltes vegades acaben en morts.

Així, un dels problemes que es manifesten de forma cada cop més alarmant a la nostra societat és el de la denominada violència de gènere, violència contra les dones per part dels seus companys sentimentals.

Des de l'àmbit de l'educació, i en concret a **l'IES MONTSERRAT ROIG**, ens preguntem què podem fer per frenar aquest fenomen. Per això hem portat a la pràctica educativa, a través del crèdit variable de **Valors** a 4 t. d'ESO, comentaris de texts literaris i lectures obligatòries de llibres sobre la prevenció de la violència de gènere i activitats de "coeducació i cinema", accions que hem desenvolupat durant aquest curs per donar a conèixer les discriminacions per raó de sexe a l'alumnat.

Creiem fermament que és millor prevenir que curar, per això treballem la **prevenció de relacions abusives entre la gent jove des de l'educació en valors.**

Fem una anàlisi i una crítica dels estereotips de gènere que estan immeros a la nostra societat, entenen que són construccions culturals que determinen una visió de les característiques i actituds de cada sexe. Els estereotips de gènere creen models rígids en els quals s'ha d'encaixar per ser socialment acceptat, fixen un model de ser noi i un model de ser noia i, a partir d'una visió tòpica construïda, estableixen un sistema desigual de relacions entre els dos sexes i de cadascun d'ells vers el món.

L'objectiu d'aquestes accions coeducatives és propiciar la reflexió en l'aula sobre la realitat del "sexisme" i les seves múltiples manifestacions en la nostra societat, moltes de les quals poden comportar un cert grau de "violència" o "maltractament" cap al sexe femení. Per a ajudar les noies i els nois a detectar-les i a ser crítics amb elles, **treballem nous models relacionals com a eines bàsiques per a la prevenció de la violència de gènere a través del visionat de pel.lícules i d'activitats interactives amb l'ordinador que ens ensenyin uns models positius de nois i de noies adolescents.**

Preguntant-nos sobre quina és la nostra identitat ens adonem que, per moltes que siguin les diferències de sexe, color i origen geogràfic, existeix una profunda dignitat prèvia: el valor de la persona.

Coral Caro. Prof. 4 rt. ESO

ESCOLES VERDES.

Aquest any gràcies a l'esforç de tots, l'IES Montserrat Roig ha obtingut el distintiu d'Escola Verda. Tots us heu assabentat i heu col·laborat, a més , que el nostre municipi ho sabés amb el missatge adscrit de la finestra.

La història d'aquesta fita comença ara fa 6 cursos, quan ens vam traslladar dels barracons a l'edifici que ara ocupem. Llavors vam començar la recollida selectiva del paper a les aules, que encara mantenim. També llavors vam fer treballs per fomentar el reciclatge a l'àrea de visual i plàstica, com aquest any a experimentals hem fet els cartells ecològics. I es van començar les sortides mediambientals subvencionades per la regidoria de Mediambient de l'Ajuntament. S'han anat fent diferents actuacions al llarg dels anys, d'algunes de les quals som conscients i d'altres no.

Quan un té la categoria l'Escola Verda està obligat a tenir uns objectius d'Educació Ambiental que ha d'anar renovant cada 3 anys. Durant el cicle que hem començat aquest any els nostres objectius són:

1. Manteniment de les accions ja consolidades al centre:
   - El panell divulgatiu.
   - Revisió del productes de neteja i alimentació.
   - Mesures de soroll ambiental del centre.
   - Sortides mediambientals .
   - Reutilització de llibres.
   - Eslògans i cartells ecològics.
   - Sortida tutorial de neteja de pati.

2. Prova pilot d'Implantació d'un Sistema de Gestió Ambiental : l'EMAS.
3. Recollida selectiva d'envasos al pati.
4. Promoure les propostes de l'enquesta sobre l'ús del pati: esportives i d'enjardinament.
5. Incloure en els documents del centre els objectius d'educar per mitjà i a favor del medi.
6. Implantar el projecte Rius a nivell d'ESO.
7. Seguiment del compostador del centre.
8. Fer ús d'una intranet per estalviar paper.
9. Pintar algunes classes per aprofitar millor la llum solar.

Encara que algunes d'aquestes accions encara no s'entenguin o encara no hagin començat tenim encara 2 cursos per anar-les desenvolupant i convertint-nos en un centre cada vegada més respectuós amb el medi ambient.

Cada dos anys membres de les comissions d'Escoles Verdes de la comarca s'ajunten en un fòrum per a intercanviar experiències. Aquest any hi hem participat i hem après de les escoles amb més experiència en el tema.

Una de les sortides mediambientals nova aquest curs ha estat la visita al Parc Eòlic de Rubió que van fer els alumnes de 2on d'ESO. En una d'aquestes visites els professors vam ser felicitats pel bon comportament dels nostres alumnes. Volem felicitar-los des d'aquí perquè no ens passa sovint això. La foto ens mostra el grup dels alumnes.

En aquesta visita van suar força amb la bicicleta per poder encendre bombetes d'uns quants watts !! tal i com mostra la foto.

Continuarem treballant per millorar el nostre medi ambient i esperem poder continuar amb la vostra col·laboració.

La comissió d'Escoles Verdes.
(Si vols t'hi apuntes!)

Les entrevistes

Els alumnes han fet una entrevista a Maria Rosa Juncosa i a Andreu Gejo, els seus professors de ciències experimentals i ciències socials, que els han donat classe durant dos anys.

1. Bon dia, Maria Rosa, estàs preparada perquè et fem unes preguntes?
Sí.

2. Quants anys tens?
El dia 6 de gener en vaig fer 60.

3. Quants anys portes donant classes?
En dec portar uns 37 anys.

4. De quines altres assignatures has donat classes a part d'experimentals?
He donat classes de castellà, matemàtiques i parvulari.

5. Per què et vols jubilar?
Perquè vull tenir hores lliures i no haver de dependre d'un horari..

6. Des que eres petita ja volies ser professora?
Sí. Quan jugava amb les amigues jo sempre feia de professora.

7. Has arribat fins on volies o t'hagués agradat arribar "més amunt"?
Ja estic contenta on estic.

8. T'agrada aquest institut?
No m'agrada la distribució de les aules perquè crec que faciliten el soroll.

9. Quants anys fa que dones classe en aquest institut?
Deu fer uns 11 anys.

10. En quins altres centres has treballat?
He estat treballant en l'escola de primària del Vall Palau, en l'Àngel Guimerà i en aquest.

11. Has treballat d'una altra cosa a part de professora?
Quan estudiava, treballava a la farmàcia Miralles.

12. Per què vas deixar aquest treball per dedicar-te únicament a la docència?
Perquè sempre havia volgut ser professora, a més treballava a la farmàcia per pagar-me els estudis.

13. Tens algun hobby? Quin?
Sí, llegir, anar en bicicleta, cuinar i anar a la muntanya.

14. Quin ha estat el fet més important de la teva vida?
El fet més important ha estat casar-me i tenir quatre fills.

15. A què dedicaràs el temps lliure una vegada deixis de treballar?
A viatjar, estudiar anglès, a fer alguna cosa de labors, passar més temps amb la meva família, ja que el treball m'ha impedit dedicar-hi tot el temps que volgués.

16. Quines són les persones amb les que has estat millor al centre?
Amb tots els professors, conserges i administratives. Sobretot amb els professors del departament i també amb tots els que hem treballat en el mateix equip docent.

17. Vindràs a veure'ns al centre?
Si Déu vol.

Jesús Muriel
Marc Victòria
3r C d'ESO

Les entrevistes

1. Bon dia, Andreu, et podem fer unes preguntes?
Sí.

2. T'agrada la teva feina?
Sí, m'agrada molt

3. Quants anys portes donant classes?
Porto 35 anys.

4. Has treballat en altres llocs?
Sí, a bastants.

5. Què és el que menys t'agrada de la teva feina?
Quan els alumnes no treballen i es porten malament.

6. Des que eres petit volies dedicar-te a aquesta professió?
Sí perquè a la meva família hi ha molt professors i sempre m'ha agradat aquesta feina.

7. T'agradaria donar classes d'una altra assignatura?
No m'importaria, però el que realment m'agrada són les ciències socials.

8. Canviaries, ara mateix, la teva feina?
No perquè m'agrada el que faig.

Núria Jiménez
Sara Castillo
1r E d'ESO

Moltes gràcies per haver respost les nostres preguntes. Estem molt contents d'haver entrevistat a dos professors molt bons que deixen un bon record en aquest institut.

Fora de l'institut...

En aquesta secció hem fet el recull d'uns quants esdeveniments que hem viscut fora del nostre institut.

Fusió de llengües?

El passat 24 d'Abril el grup de francès de l'IES Montserrat Roig van traspassar la frontera Espanya - França per a visitar un poble francès, Perpinyà, el qual recordarem per sempre.
Va ser un dia calorós, però ja anàvem preparats. Ens vam dividir en grups que havíem escollit prèviament, i vam iniciar l'aventura.

L'aspecte del poble no era gaire diferent del del nostre país, tret dels cartells, que clarament indicaven que allò òbviament no era Espanya, sinó França.

El dia va passar molt ràpid, va ser molt entretingut, amb un ambient agradable.
Va resultar estrany trobar-nos en un lloc on tothom s'expressava de manera diferent de la nostra.

Ens vam passar tot el dia d'un lloc a un altre: buscant estàtues, rius, monuments,... tot junt per a enllestir el treball que resumia la petita aventura d'aquell dia inolvidable

Després d'aquest dia entenem el problema que es presenta als immigrants, al arribar a un lloc del qual no coneixes ni els costums, ni les maneres de viure i el més important: la llengua, la manera que tenim tota la humanitat per entendre'ns i expresar-nos.

Cristina Contador
Verónica Couto
3r C

Fora de l'institut...

El dijous 24 de Maig, els alumnes de reforç, aules obertes i aules d'acollida de l'IES MONSERRAT ROIG i de l'IES el PALAU vam anar d'excursió a Manresa. Primer vam quedar a l'institut a les 8:30, i ens vam trobar amb els alumnes del PALAU , que ens esperaven a l'estació de Sant Andreu de la Barca. Vam agafar el tren cap a Manresa i vam passar sobre el riu Llobregat i per la muntanya de Montserrat.

Quan vam arribar vam començar a caminar, vam veure la potabilitzadora de Manresa; després vam pujar a dalt d'un coll per veure la superfície de Manresa.

A continuació vam veure un molí històric construït fa 300 anys, al costat d'una masia.

En arribar al Parc de l'Agulla , vam esmorzar i gaudir de temps lliure; alguns es mullaven i d'altres jugaven a futbol. Després vam caminar per la Sèquia, on vam veure arbres , vinyes i ànecs. Una vegada que vam tornar al parc per dinar, vam descansar per després tornar en tren cap a casa.

Va ser una sortida divertida que va agradar molt.

Rubén Pintado

Diversitat

Fi de curs Peníscola 2007

Vam sortir aproximadament cap a les 9 del matí de l'IES Montserrat Roig, amb el propòsit d'arribar com més aviat possible a Port Aventura.
Al arribar vam haver d'esperar-nos una bona estona que la Iolanda, l'Alícia i en Ricard traguessin l'entrada.
Cap a les 9 del vespre, ja érem a l'hotel el qual ens va semblar una passada. Les habitacions eren molt grans i molt acollidores.
El primer que vam fer va ser desmuntar les maletes, endreçar-ho tot i descansar una mica del viatge.
Pocs minuts després vam sopar i ens vam preparar per anar a dormir. Vam parlar del que faríem el dia següent per planificar-ho tot amb detall.

Comença el viatge:

Museu de les ciències i les arts de València

L'Oceanogràfic

Ens va ploure durant tots els dies, però jo crec que tots (o la majoria de nosaltres, almenys) recordarem sempre aquest viatge.

No ho tornarem a viure mai més. No tornarem a estar amb les mateixes persones, tots en aquell lloc, passant moments inoblidables i només perceptibles per una simple camera fotogràfica. Però només podem capturar petits moments, moments insignificants, encara que a vegades moments crucials. Aquell llarg viatge, fins i tot amb aquells moments de fred i moments "agobiants", va ser inoblidable per a tots i cada un de nosaltres.

Irene Bello i Laura Miquel (4t d'ESO)

Fora de l'institut...

Visita al Museu d'Història de Catalunya

Els alumnes de 2n d' ESO aquest curs hem anat al Museu d'Història de Catalunya.

A més del Museu, vam visitar la catedral de Santa Maria del Mar, famosa pel llibre d'Idelfonso Falcones *La Catedral del Mar*, i en vam haver de dibuixar la façana. Els nostres dibuixos estaven bastant bé, però també ens cridà molt l´atenció l´habilitat amb què la dibuixaven alguns nens d´ educació infantil.

Al museu, vam veure com vivia la gent de l'Edat Mitjana, sobretot a la Península Ibèrica i, més concretament, a la Corona d´Aragó.

Primer, ens explicaren com es produí la conquesta de la Península Ibèrica per part dels musulmans i, sobre els orígens de la senyera catalana, la llegenda de les quatres barres, la qual no pot ser certa perquè els protagonistes, el comte Guifré el Pelós i el rei franc Carles el Calb, no van viure a la mateixa època.

A continuació, vam observar una casa , petita i fosca, de l'Edat Mitjana i ens deixaren pujar a un cavall de mentida, però que tenia la mateixa mida que un de veritat;a la majoria ens costava molt pujar-hi; a més, vam intentar aixecar el pes d'una armadura, i quasi ningú podia de tant que pesava.

També, amb la recreació de models reals ,vam comprovar com s'aguantaven els arcs de les construccions arquitectòniques , com era la torre d'un castell, l'àbside d'una església romànica i una botiga de l´Edat Mitjana.
Asseguts en un tendal militar de l' època , ens explicaren les conquestes de Jaume I el Conqueridor i les revolucions pageses a la Corona d'Aragó durant la Baixa Edat Mitjana.

Finalment, vam veure diverses maquetes : de la Coca de Mataró, un vaixell, d'un monestir i de la catedral de Santa Maria del Mar.

A la sortida del Museu vam anar al Maremàgnum, on vam tenir temps lliure per dinar i passejar ; alguns entraren a les botigues per comprar i altres només van mirar els aparadors . Després d'estar una hora i mitja al Maremàgnum, vam tornar cap a Sant Andreu amb la sensació d'haver fet un breu, però intens, viatge al passat.

Daniel Ramírez Parejo 2n C
Fotografies: Beatriz Arias 2n C

VOLTEM PEL MÓN

Al llarg del tercer trimestre vint aules d'acollida de Catalunya han participat en el pilotatge de l'activitat "Voltem pel món", desenvolupada pel departament d'Educació de la Generaltitat de Catalunya.
Els alumnes Bruno Jeff Pajares, Rossy Alejandra Coca, Génesis Noemí Sánchez i Judith Henrich, de l'Aula d'Acollida del nostre IES, han participat en aquesta activitat.

Per dur a terme aquest pilotatge han llegit el llibre *La volta al món en 80 dies,* de Jules Verne, i han realitzat activitats de lectura comprensiva, interculturalitat i recerca d'informació a Internet.
Tot l'alumnat participant en aquest projecte ha compartit les activitats realitzades en la intranet *Voltem pel món*, dissenyada per desenvolupar aquest treball.

El 6 de juny es va celebrar l'acte de cloenda d'aquesta experiència a l'Escola Industrial de Barcelona, i els alumnes que van participar-hi van rebre un diploma acreditatiu del departament d'Educació.

Aula d'Acollida

El pasado 1 de febrero, los alumnos de 2º de ESO hicieron una excursión a la fábrica de la Coca-Cola, ya que algunos participaban en el concurso de redacción.

Cuando llegaron les pasaron un video de la historia de la Coca-Cola y después otro sobre el concurso de redacción. A continuación les mostraron las instalaciones: la sopladora, la embotelladora, etc. Al finalizar la visita les dieron una gorra, una carpeta y una especie de "prototipo de botella", donde a partir de ahí se hacían las botellas a tamaño real.
Después de la visita les hicieron una entrevista.

Entrevistador: ¿En qué transporte fuisteis?
Alumnos: En un autocar que vino a recogernos gratuitamente a la entrada de nuestro instituto, gesto muy amable por su parte. Tardamos media hora en llegar a la fábrica.
E: ¿Por qué motivo visitasteis la fábrica?
A: Porque cada año la fábrica realiza un concurso de redacciones para toda Cataluña y España.
E: ¿Os hicieron alguna explicación sobre la fábrica?
A: Sí, nos explicaron quién la fundó y cuándo.
E: ¿Qué parte de la fábrica os entusiasmó más?
A: La parte de la embotelladora y la fabricación del sabor de la Coca-Cola.
E: ¿Fueron amables con vosotros?
A: Sí, lo fueron.
E: ¿Reciclaban los envases?
A: Sí y nos dejaron reciclar nuestras latas en una máquina que las destruía.
E: ¿Cómo valoráis del 1 al 10, la visita?
A: Con un 8.

Sandra Calderón, Daniel Ramírez, Ángel Ferro, Daniel Pires y Marc Anglès

47 Concurso Nacional de redacción

Las ilusiones empezaron hace más de un largo año. Todavía estábamos en primero, cuando una aún desconocida Isabel Bodega dejó caer que al año siguiente algunos afortunados participarían en el Concurso Nacional de Redacción. Se escucharon murmullos y comentarios en clase durante algo más de una semana, después el tema cayó un poco en el olvido, aunque un poco solo,...

Una tarde aburrida de primavera, una alegría y una sencillez, aún desconocida para nosotros, llamaron a la puerta de clase. ¡Irene Balmaseda había quedado sexta en el Concurso de redacción! Pletórica de satisfacción y emoción nos dio ánimos para que nosotros también participáramos. Puede que fuera ella, los comentarios de nuestra profesora o el empeño y la locura que mostrábamos por escribir, pero lo poco que sé, es que muchos bolígrafos poseyeron mentalmente a muchas manos y cerebros preparados, y folios, una inmensidad de hojas en blanco, entonaron un canto que llamaba a cualquiera que los pudiera llenar de una pizca de originalidad.

El segundo curso llegó más rápido de lo que creíamos, y con él, trece temas. Sí, eran el número de la mala suerte, pero de eso nada, de todos aquellos enunciados había uno que era especial, ¿pero cuál?

Estuvimos en la nueva planta embotelladora de Coca-Cola, donde nos inscribimos para participar en aquel duelo de letras.

Pasamos dos o tres meses preparándonos para aquello, algunos no se prepararon ninguna redacción, otros hicieron unas cuantas y hasta hubo gente que las hizo todas.

El día no se hizo esperar mucho. Todos llegamos con los bolis cargados de tinta al máximo, y aunque las aulas no eran perfectas, sí valían para presentar un escrito que convenciera al jurado. Primero nos llevaron a la sala principal donde abrieron el preciado sobre. El tema era: ¿Qué veo cuando me miro en el espejo? Entre risas, susurros, y alguna que otra cara de satisfacción, cada uno se dirigió a su clase y, buscando ideas e inspiración, la tinta empezó a correr.

Las dos horas se acabaron con un silencio sepulcral y cada uno se dirigió hacia fuera, cuando todos estuvimos reunidos, el autocar retornó a su origen.

Dos meses de espera, de larga espera. Cuando todos dábamos ya el concurso por perdido, llegó una carta. ¡Alejandro Mandrión había quedado clasificado entre los ganadores!

Un par de semanas después, el clasificado fue a Port Aventura a buscar un veredicto. Se llevó una inimaginable sorpresa, ¡el ganador no era otro que él!

Ese lunes, nadie salió de su asombro, cuando nos explicó su experiencia vivida y como había sido proclamado ganador a nivel nacional.

¡¡¡ Olé Alejandro, olé!!!

Adrián Sánchez Castro
2n d'ESO

47 Concurso Nacional de redacción

¿QUÉ VEO CUANDO ME MIRO EN EL ESPEJO?

Todos, muchas veces nos miramos en el espejo. Hay veces que nos miramos para saber como nos queda un peinado, para ver cómo nos queda esta ropa ... Pero, también es verdad que otras porque nos vemos a nosotros mismos. Vemos como somos en realidad. Desde pequeño, mis padres tienen un tocador y sobre él un espejo con un marco plateado, en el que me miro cada tarde al llegar a casa desde que tengo uso de razón.

Al principio, necesitaba un taburete para poder ver el reflejo de mi rostro. Entonces era un niño muy inquieto y despierto al que le encantaba jugar en el parque.

Al empezar la primaria con ponerme de puntillas ya era suficiente. Comencé a ser un niño más responsable, me entusiasmaba aprender cosas nuevas, estar con los compañeros en clase y mi única preocupación era encontrar a alguien con quien poder intercambiar cromos. En esa etapa de mi vida conocí a Sergi, mi amigo intimo, ese tipo de amigos que te ayuda a afrontar los problemas y con él que te sientes tú mismo.

A los ocho años, las cosas cambiaron, nos trasladamos a un pueblo no muy lejos de Barcelona, Sant Andreu de la Barca. Fue entonces cuando mi vida cambió. Tenía que dejar esa escuela para ir a otra, dejaría a mis compañeros, amigos y profesores. Mucha gente pasa por ese cambio y seguro que no le resulta fácil al principio. Al cambiarme me di cuenta que no era tan duro, podía seguir viendo a mis amigos y compañeros, y además también haría nuevos.

Ahora ese espejo sigue estando en el cuarto de mis padres, ya no necesito ni un taburete, ni ponerme de puntillas. He crecido, pero no sólo he crecido por fuera, si no que también por dentro, he madurado. Me veo como lo que soy, un adolescente que sigue ansioso por aprender sobre la vida, y lo que más me inquieta de todo no es como he cambiado y lo que he vivido hasta ahora, sino lo que me queda por conocer.

ALEJANDRO MANDRIÓN MORENO
25 de Marzo de 2007

El racó dels alumnes

En aquesta secció hem recollit les aportacions de l'alumnat del nostre centre: crítiques, receptes, cómics, ...

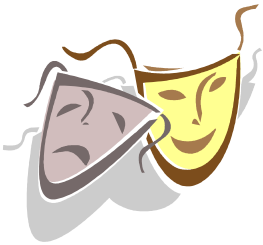

Crítica teatral de Terra Baixa

L'obra d'Àngel Guimerà *Terra baixa* tracta les diferències entre les classes socials de l'època.
En Sebastià, amo de totes les terres, manté una relació merament passional amb la Marta, a la qual va acollir quan tan sols era una nena. No obstant això la fa casar amb un honrat pagès de la Terra Alta, en Manelic, que l'estima de tot cor.
Amb el temps la Marta s'adona dels bons sentiments d'en Manelic i s'enamora, així que volen marxar tots dos junts a viure a la Terra Alta, que és símbol de puresa. En Sebastià, de perfil egoista i ambiciós, no hi està d'acord i ho impedeix, però en Manelic el mata, és a dir, mor el llop.
A l'obra teatral apareix també un personantge d'una innocent nena petita, la Nuri, en qui la Marta confia i a qui té una gran estima.
L'obra teatral serà del gust de les persones a qui agradi veure la societat tal com era en altres temps i les obres més clàssiques. Els aspectes de l'obra teatral que més destaquen al meu parer són, per exemple, el fet que la Marta hi apareix fent monólegs que ajuden a saber per què actua d'aquesta manera tan efusiva, els seus sentiments, etc. L'actriu que la interpretava va plasmar realment el personatge de la Marta a l'escenari amb les mateixes emocions que Guimerà va descriure en un paper . I els altres tres personatges que hi apareixien actuaven igual també.
Al teatre es va veure clarament com era cada personatge, amb un vestuari molt correcte i un to de veu adient que pemetia percebre al públic quin era el perfil de cada un. No va ser una representació gaire llarga i va ser força entretinguda.
Un aspecte una mica confús és el fet que el decorat no canviava mai i era el mateix tant si els fets passaven al molí com a casa de l'amo, i això feia que a vegades fins que no començaven els personatges a desenvolupar el seu paper, el públic no es situés.
En general l'obra va estar molt ben interpretada, tal com s'esperaria qualsevol lector del llibre, i això és molt.

Mireia del Cubo Comino
4t C

SPIDERMAN 3

La pel·lícula ens narra les aventures de Peter Parker, en aquesta tercera part de la saga, hi ha una gran varietat de sentiments, en les que predominen l' odi, la ràbia, la gelosia, l' humor i, sobretot, molta venjanca. Al començament Sam Reimi (director) ens mostra com Peter Parker no diferencia entre el que és el mite i l' home, fins al punt que es deixa portar per l' afecte que té la gent a Spiderman.

La veritat és que Sam Reimi ha fet un Spiderman molt diferent dels altres, ha apostat més per una pel·lícula amb més acció i amb una trama més senzilleta, i no en temes més adults com la primera i segona part. Molta gent pensarà que és una pel·lícula excessiva en gairebé tots els aspectes, com el metratge (140 m.), massa enemics i massa lluites impossibles, com la de Spiderman i l'home de sorra. Fins i tot Peter Parker surt massa estona fent el pallasso.

Això jo no ho crec, i els amics amb qui vaig anar tampoc, ja que també apostaríem per una pel·lícula d' acció i humor.
En conclusió, em sembla que és un film excel·lent, sense duote, el millor de la saga.

Víctor Comino (3r A)

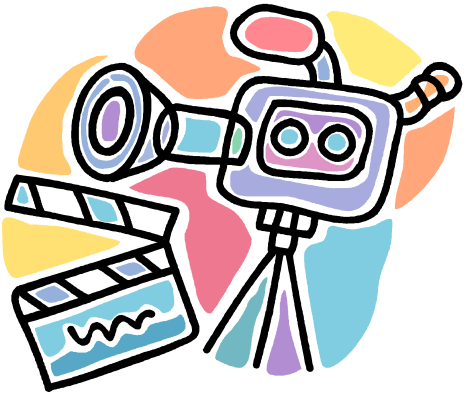

El racó dels alumnes

Crítica literària

"El diari d'Ana Frank"

Un diari únic, dia rere dia, una història fascinant. Vivència d'una família comerciant jueva alemanya que durant 1942 i 1944 va estar amagada de la Gestapo. Durant aquest llarg temps les vuit persones protagonistes van viure en condicions precàries.

La lectura d'aquest llibre fa sentir la por, l'horror i la barbàrie nazi que el món jueu va patir en els camps de concentració.

La humanitat no pot permetre que aquests fets per raons de raça succeeixin. Esperem que no es tornin a repetir.

La història ens ensenya i hem de saber que la discriminació per raons de raça no ha d'existir.

Alba Sánchez

4t C

Pastís de poma

Necessitem:

- 1 ou
- Un got de llet
- Un got de farina
- Un got de sucre
- Una mica de llevat
- Mig got d'oli
- Dues pomes
- Un recipient
- Una batedora

Com fem el pastís de poma:

- Agafar el recipient i posar tots els ingredients.
- Posar l'ou, l'oli, la farina, el sucre, la llet i el llevat.
- Tallar les dues pomes a làmines i posar-les en un motlle per fer pastissos.
- Batre-ho amb la batedora.
- Abocar-ho dins un motlle.
- Posar-ho al forn uns 30 minuts a 180 graus.
- Quan estigui fred es pot desmotllar.

Bon Profit!!

Laura Pérez Trujillo
1r d'ESO E

Diari vermell de la Carlota

El diari vermell de la Carlota és un llibre escrit per Gemma Lienas, amb il·lustracions d'en Carles Cubeiro. Han col·laborat en aquest llibre moltes altres persones, com per exemple la Montserrat Flavià (psicòloga), l'Esperança Martín (que ha fet una revisió des del punt mèdic) ...

Aquest llibre és molt recomanable per als adolescents, ja que moltes vegades no som capaços de preguntar als nostres pares o a algun adult coses sobre el tema de la sexualitat. Aquest llibre t'explica el més important i bàsic que has de saber sobre aquest tema.

És un llibre recomanable tant per nois com per noies, ja que als nois els explica coses molt importants que haurien de saber sobre les noies, i a les noies els explica coses que, a més del que ja saben, és molt important que tinguin en compte a l'hora de tenir relacions. A la vegada t'explica coses sobre la sexualitat, et relata una història a part sobre una noia que vol escriure un diari amb les seves experiències i les dels seus amics i familiars: és un llibre molt bo i que ha agradat a molta gent.

Nerea González
3r d'ESO

Còmic

EL DIARI VERMELL DE LA CARLOTA

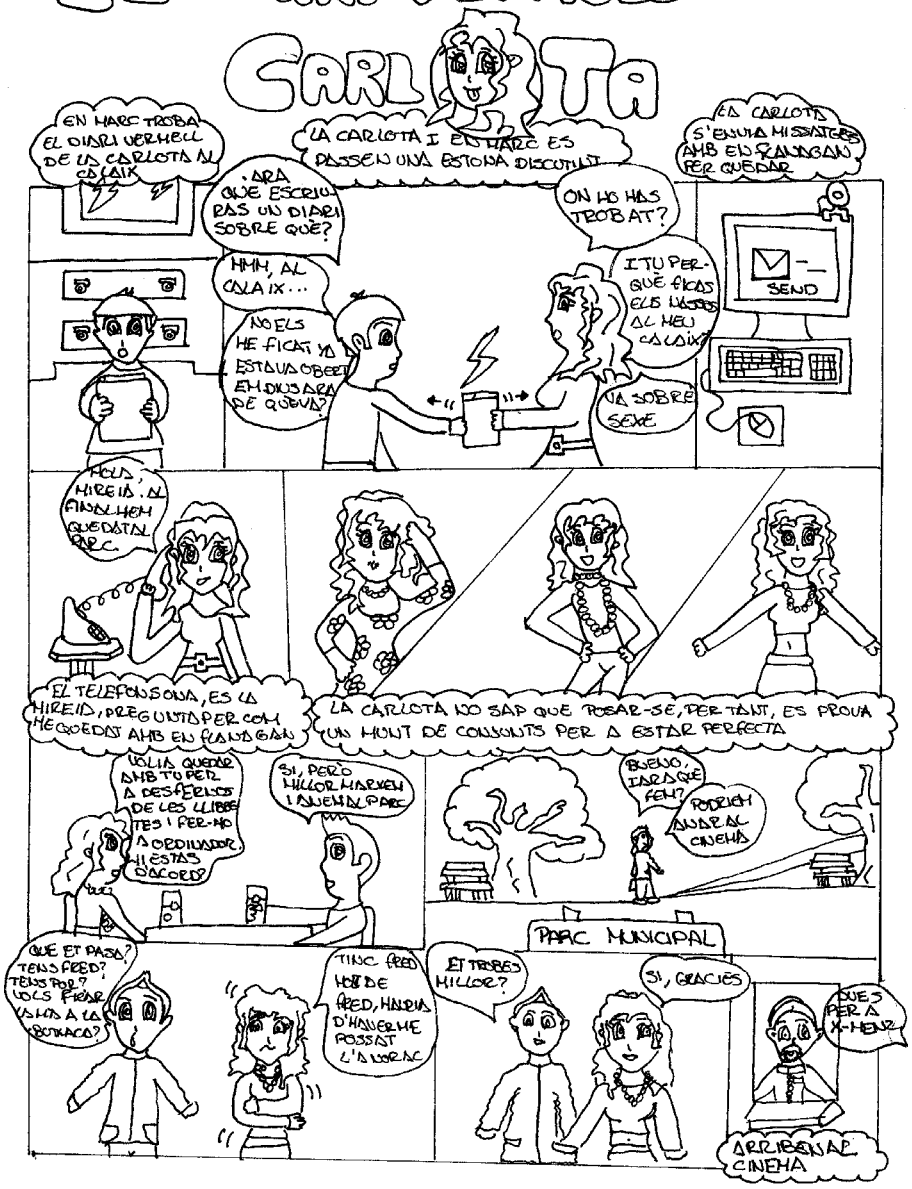

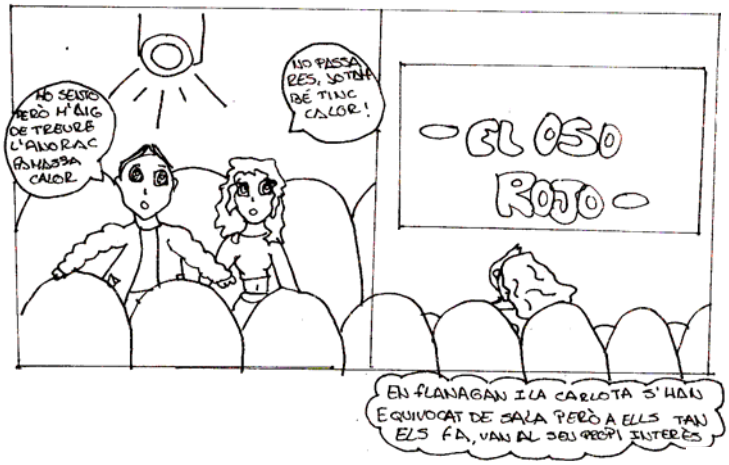

CONTINUARÀ...

Jéssica Serrano 4º Virginia de Miguel

Sant Jordi 2007

Un any més hem celebrat a l'institut la diada de Sant Jordi . Un dia en el qual es van fer talllers de 9 a 11 del matí , el concert de flauta per part dels alumnes de primer d'ESO i l'entrega de premis literaris, de ball, i aquest any, com a novetat, el de cartells.

Els tallers que es van fer el dia 20 d'abril van ser:
Operació Karaoke
Cordes clàssiques

Anem en bici
Símbols religiosos
L'antic Egipte

Pintem un quadre

Creació de pàgines webs
Taller de cuina

El món al meu institut
Jocs de raonament lògic

Fer espelmes
Danses d'arreu del món
Coneixem el riu
Passem una pel·lícula

El racó literari

GUANYADORS PREMIS SANT JORDI 2007

Llengua Catalana

1r d'ESO
Noelia Murillo (2n premi)
Mercè Vilella (1r premi)
2n d'ESO
Núria Gómez (2n premi)
Adrián Sánchez (1r premi)
3r d'ESO
Marc Victoria (2n premi)
Verónica Couto (1r premi)
4t d'ESO
Laura Rubio (2n premi)
Jaime Dalmases (1r premi)
1r Batxillerat
Laura Campos (1r premi)

Llengua Castellana

1r d'ESO
David Béjar (3r premi)
Cristián García (2n premi)
2n d'ESO
Olga Cayuela (3r premi)
Laura Ortega (2n premi)
Laura García i Ismael Santos (1r premi compartit)
3r d'ESO
Alberto Copado (3r premi)
Daniel Dominguéz (2n premi)
Jesús Muriel (1r premi)
1r Batxillerat
Luís Ángel Guillén (1r premi)

Llengua Anglesa

1r d'ESO
Fernando Rivas
Susana Valdivia
Eric Ledesma
David Roldán
2n d'ESO
Javier Muriel
Daniel Ramírez
Alejandro Mandrión
4t d'ESO
Alba Sánchez
Irene Bello
Aroa García
1r Batxillerat
Mireia Troncoso
Lucía de la Fuente

Cartells

1r d'ESO
Maria González
Ana Solis
2n d'ESO
Ismael Santos
3r d'ESO
Verónica Couto
Estefanía Pardo
Sheila García
4t d'ESO
Aisha Iftikhar
Alba Sánchez
2n Batxillerat
Cristina Yebra
José Manuel Ramírez

Taller "Mira quién baila"
Purificación Moreno
Cristina Contador
Sandra García
Mntse Gil
Ana Maria Rodríguez
Maria Cabezas

Llengua catalana

Els incendis

Fum i més fum,
Foscor, flames,
Drames.

Fum i més fum,
Suor, indefensió,
Frustració.

Fum i més fum.
Per què aquesta provoca-
ció?
Volem més acció.

Prou fum i més llum,
Plantem arbres
I salvem espècies.

Prou fum i més llum,
Qui els provoca
No hi toca.

Prou fum i més llum!

Mercè
1r d'ESO

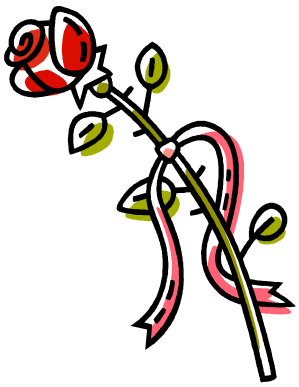

Edèn de tristor

El temps ho cura tot? I mira que aquell noi es preguntava ai-
xò, una vegada i una altra. La mort del seu millor amic en un
accident de trànsit, d'un cotxe on ell també anava, als seients
del darrera, creia que el marcaria per a tota la vida.
Aquí comença la història, des de la nit en que la mort va tra-
vessar la meva vida, però per sort, no es va quedar en mi,...
Estàvem en la festa d'un amic, havíem agafat el meu cotxe
per arribar-hi, ja que quedava lluny del poble. I ja se sap el
que passa, la festa es va començar a ambientar. Que si un JB
per aquí, un cubata per allà, un got d'una cosa que no saps
molt bé el que és ... Hi va haver gent que es va passar de la
ratlla i mai millor dit, ja que van començar a treure paperines
amb "coca" i se la van prendre. El meu amic la va tastar, no-
més una mica però la suficient per provocar-li una alteració
dels sentits i qui sap si alguna cosa més...
Va arribar l'hora de marxar, jo anava molt malament i el meu
amic semblava disposat a conduir. Així ho va fer, però quan
anàvem per l'autovia i hi havia els carrils en contra adreça, el
cotxe es va creuar i vam xocar de cara contra un altre vehicle
.... va ser el seu final ...
Vaig despertar una setmana més tard, em van dir que jo havia
estat greu i m'havien fet una neteja d'estómac. El meu amic
havia mort, no el tornaria a veure mai més. Quan vaig estar
recuperat em vaig assabentar que al cotxe amb el que havíem
xocat viatjava una família i el pare que conduïa, havia mort.
Ara tenia una forta sensació d'angoixa... edèn de tristor!

Adrián Sánchez Castro
2n d'ESO

Llengua catalana

Regalem abraçades

El passat dissabte 30 de març, jo i les meves amigues vam anar a Barcelona. No sabíem on podíem anar, així que després d'una llarga discussió en la qual s'exposaven diversos llocs, vam decidir anar a Les Rambles. Vam agafar la L1 de Metro i vam parar a Catalunya. Per alguna raó estranya sempre que acudíem a Barcelona, la ciutat estava de manifestació i aquell dia no va ser una excepció. Al llarg de tot el carrer es trobava una gran concentració de gent amb enormes pancartes amb titulars llampants que protestaven pels morts a la guerra de l'lraq. En passar tota aquella aglomeració vam arribar a Les Rambles, on sincerament no és que hi hagués molta menys gent. Estàvem avorrides, tot resultava molt monòton i, com és normal, nosaltres havíem de destacar. Vam agafar unes capses de cartró que es trobaven al terra, potser havien pertangut a un vagabund, va comentar la Sandra amb una riella. Totes ens ho vam imaginar... sol, sense família ningú que li fes petons, que l'abracés. .. Tot de sobte, se'm va ocòrrer una idea! La vaig comentar amb les amigues, ràpidament totes van assentir i la vam aprovar. Ens vam plantar enmig de Les Rambles amb els cartrons en forma de pancarta que anunciava: regalem abraçades. La gent ens mirava i somreia, els més atrevits s'apropaven i ens donaven una afectuosa abraçada enmig de tota aquella gentada. Fins i tot els estrangers, després de fer una petita representació d'allò que el cartell volia dir, es van apropar i ens van mostrar també el seus sentiments. Va ser una experiència inoblidable, tota aquella gent aparentment normal, que en el seu interior guardaven les seves penes i dolors, els van oblidar per fusionar-se en una dolça abraçada amb nosaltres, que no ens coneixien de res. Mai m' havia sentit així, tan protegida per una quantitat enorme de gent. Serà un dia que quedarà per sempre més guardat en la meva memòria i, per què engnyar-me, també al meu cor. Vaig compartir aquella felicitat amb les meves amigues, que es deurien sentir com jo en aquell moment. Al dia següent vam comentar la jugada acompanyant-la de rialles i mirades còmplices que entre nosaltres sabíem molt bé on volien arribar a parar. "Regalem abraçades" serà una frase que tindrà un lloc per sempre més als meus records. I tu, vols una abraçada?

Verónica Couto
3r C d'ESO

Llengua catalana

Sant Jordi

Un dia gran per a mi
És el dia que vaig néixer,
Jo no era coneguda.

La mare m'esperava
I el pare em va dir:
Has arribat filla meva,
Cosa bonica, preciosa,
Ja ets aquí.

Res t'ha de mancar mai,
Van pensar els dos,
Mirant-se de fit a fit
Mirant-me als ulls a mi.

Ells tenien molta cura
En apropar-se al meu llit
petonets molt petits,
per no despertar-me,
la mare també volia dormir.

Jo que no clucava els ulls,
mirava sense parar,
sense saber a on, ni amb qui,
i aprofitant l'ocasió
el pare s'allunya de mi.

Marxa ben aviat al carrer
volia sortir,
festa a tot arreu
Barcelona, Catalunya,
festa per a tots a la fi.

Era sant Jordi al matí,
festa gran diu el pare,
ha nascut la meva filla
soc molt feliç.

Ens va comprar dues roses
per la mare i per a mi,
un llibre molt bonic,
avui encara el tinc.

Quan jo sigui gran
tot això voldria
i com als pares ser feliç,
i un dia tranquil, bonic
Festa, llibres, roses,
Catalunya en pau,
al nostre país ...
un gran Sant Jordi.

Laura Campos Mateo
1r Batxillerat

ELLA

Con una chica a la que quiero y jamás podré olvidar, contar mi amor seria una eternidad. En silencio me ha robado el corazón, y si alguien duda de mi amor, dadme una puñalada, y en cada gota de mi sangre veréis su imagen grabada.
No te olvido ni un segundo, ni despierto, ni dormido, y si te amé en este mundo, te amaré después de muerto.
Si te quiero como a nadie sin ti es una tortura.
Te quiero más que a mi vida y mi vida es toda tuya.

Cristian García 1r E

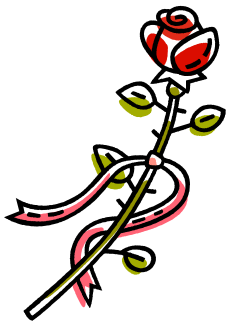

Silo de los recuerdos

¿Oculto en murmullo?...¡oscilante!,
...¿Cómo el ensueño de las noches?
Posado a tus labios, ¿cómo besos?, al partir en segundos
Un aliento de instantes(eterna)
Como susurrar fantasías a palabras prohibidas
Jugar en el desespero, limar las pestañas,
Escapar la mirada al filo de la razón, pronunciada en conjuros
Oculta, callada como acertijo
Tu silencio en un desespero, rutina que aísla
Como golpes que despierta una despedida.
Dueles más, al presente que amis años tristes, infantiles
Sin olvidar prohibir a la muerte de la vida
Para recordar tus ojos rasgados por una sonrisa, observar tus hoyos
Pronunciarse en el matiz de tus mejillas (sonrosadas)
Algo que las noches no devuelve,
Como pedirte auxilio con los
Ahogado con mi voz, hoy lejos de ti ,
Sin caricias, fuera de mi inocencia extendida a tus brazos
Con las ansias (esperanzas)... como nacer en la mirada profunda, sobre a tu alma.
Inclíname las pestañas, ¿como dormir?
Guíame afondo, a la sombra de tus pupilas
Con la blandura de tus manos en un cántico (mi dueña),
¡Llévame! Donde estés, para ser libre,
Alcanzar tu voz (sin empinar)
¡Llévame! Donde la vida no alcanza la muerte,
Donde no se enreda el adiós...
Escúchame en el vacío
Cuando te observo montar ángeles en mi sueño,
Al pisar abismos pienso aun en ti
Con llantos lejanos en mis secretos
Sin perder tu sonrisa que rasga tus ojos en su brillo,
Emma- Amiga del canto.

Luis A. Guillén Calderón
1r Batxillerat

AMANDA

Amanda era muy pequeña para comprender por qué ocurrió.
Su feliz infancia se paró cuando ella tenía seis años, hasta esa edad Amanda era una niña alegre, no le faltaba nada. Era la menor de cinco hermanos, todos ellos muchachos, era la reina de su casa.
Teniendo en cuenta la buena situación económica de sus padres, estos no hacían alarde de su riqueza.
Era muy normal ver a su padre trabajando en sus tierras o a su madre metida entre fogones, no era necesario, pero lo hacían encantados.
Sus hermanos eran mucho más mayores que ella, ya que llegó bastante descolgada. A pesar de su tierna edad, Amanda empezó a darse cuenta de que algo estaba cambiando. Veía la tristeza reflejada en los ojos de su madre y la preocupación se notaba en su padre y en sus hermanos.
Una madrugada, unos fuertes golpes despertaron a Amanda. Se llevaron a su padre y a su hermano mayor. Vio cómo su madre lloraba, se acercó y preguntó: "¿Mamá qué pasa?" Su madre no sabía cómo explicar a Amanda que se los habían llevado para combatir, pues comenzaba la Guerra Civil.
La marcha de su padre y hermano sólo había sido el principio, semanas más tarde se tuvieron que enfrentar al abandono de dos hermanos más.
En la casa quedaban Amanda, su madre y el menor de sus hermanos, que por su edad no se lo pudieron llevar.
Las semanas pasaban y las noticias que les llegaban eran inquietantes. Amanda, de repente, maduró.
Una mañana, llegaron a su casa unos hombres vestidos de verde. Los separaron y se llevaron a los tres.
Amanda no se podía imaginar que sería la última vez en muchos años que volvería a ver a su madre y a su hermano.
Fue metida en un tren con destino a un país que ella ni sabía que existía. En su mente se guardaron todos sus recuerdos.
Amanda creció en un orfanato, donde se hizo una mujer. Cuando tuvo la edad, se buscó un trabajo, en su mente sólo una idea, regresar a España.
Habían pasado dieciocho años y un día Amanda sacaba el billete para volver a España, a su pueblo. No sabía nada de su familia y tenía miedo.
En vagón de tren, igual que cuando le apartaron de su tierra, Amanda volvía a ella, con la maleta llena de ilusión y esperanza.
Última parada, un viejo cartel con un nombre le anuncia que está en casa.
En una pequeña terraza ve a dos ancianos con el rostro surcado de arrugas. Se acerca a ellos y sus ojos se llenan de lágrimas. Son sus padres. Ellos no la reconocen, pensaban que había muerto. Amanda se dirige a ellos y les pregunta: "¿Papá, mamá no me conocéis? Soy Amanda.
Se abrazan los tres emocionados, son tantas las preguntas, que su cerebro no sabe cómo ordenarlas.
Amanda pregunta por sus hermanos, entonces la tristeza invade a sus padres, le cuentan que su hermano mayor murió, una bala acabó con su vida.
Sus otros hermanos corrieron distinta suerte, uno 7de ellos se fugó, sabían que estaba en la cárcel y regresaron los dos juntos.
Así fue como empezaron otra vez de nuevo. A luchar duro y con el recuerdo de los qque ya no estaban con ellos.
Tenía la esperanza de un día poder estar reunidos.
Amanda ya había regresado, sólo quedaba uno por volver, sabía que antes del final de sus vidas estaría con ellos.

Jesús Muriel Olmo (3r C d'ESO)

English section

En aquesta secció practicarem l'anglès !!

Adjective		Opposite	Adjective		Opposite
1	good	bad	9	hot	_____
2	fat	_____	10	old	_____
3	big	_____	11	happy	_____
4	tall	_____	12	fast	_____
5	full	_____	13	high	_____
6	young	_____	14	wet	_____
7	open	_____	15	hard	_____
8	rich	_____			

C	L	O	R	O	M	B	S	O	F	B
A	D	E	W	L	S	H	O	R	L	A
W	S	A	D	D	L	O	F	E	O	D
P	S	E	M	P	T	Y	T	O	W	P
N	E	W	W	O	D	S	O	N	E	S
S	A	S	T	O	R	A	S	L	O	W
M	B	H	E	R	Y	H	I	B	L	H
A	D	O	W	C	O	L	D	A	S	I
L	E	R	S	R	E	T	H	I	N	R
L	W	T	W	C	L	O	S	E	D	E
P	O	O	R	W	O	S	T	E	F	W

Thin/small/short/empty/old/closed/poor/cold/new/sad/slow/low/dry/soft

'My name's Charlotte. I'm married to John. We have two children, Stephen and Sylvia. My mum's name is Theresa and my father is called Alan. I have two sisters and a brother – Emily, Rebecca and Michael. Emily's married to Craig and they have a son called Freddie and twin daughters, Lizzie and Vicky.'

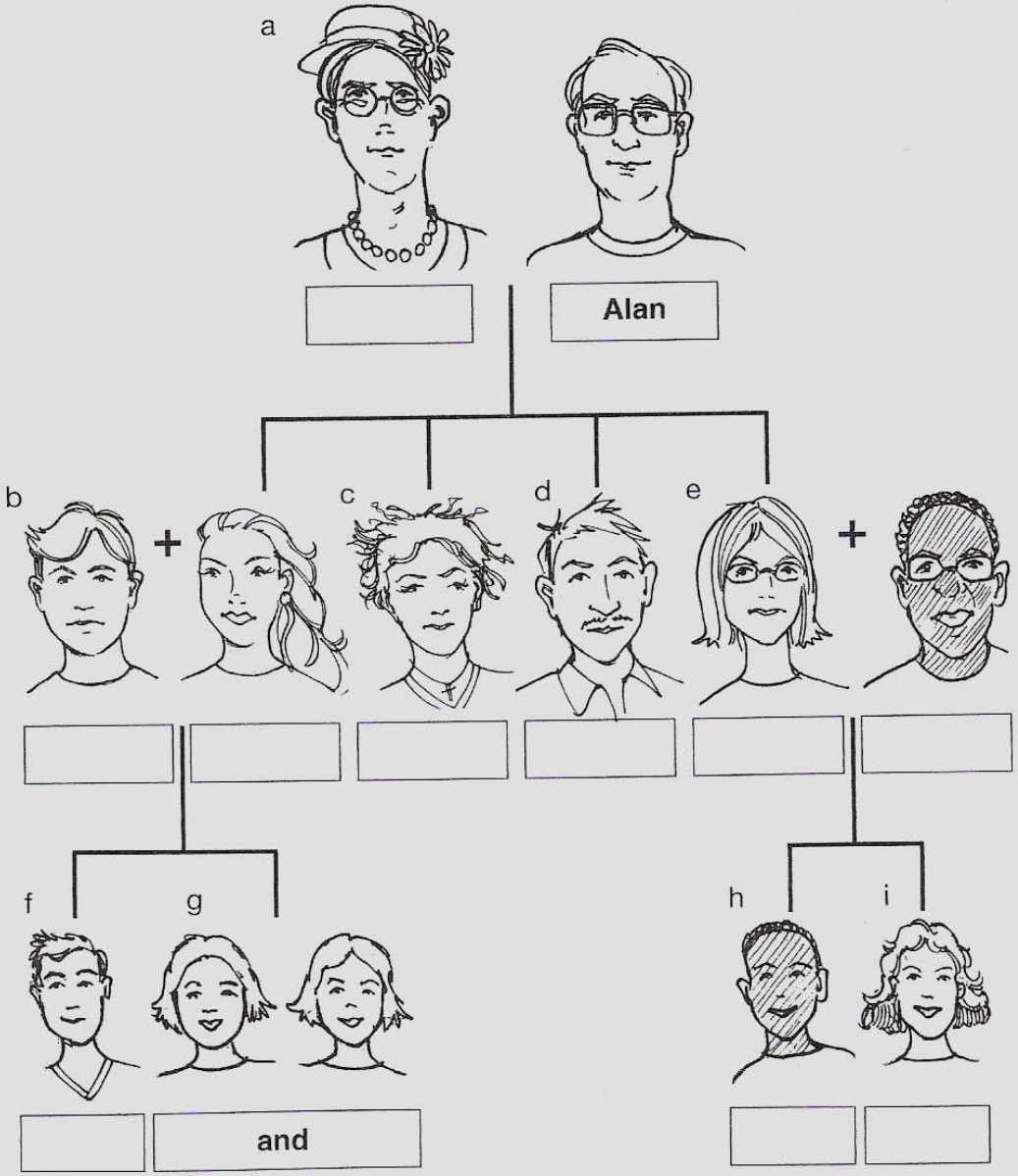

A. Theresa/Alan B.Graig/Emily C. Rebecca D.Michael E. Charlotte/John F. Freddie
G. Lizzie/Vicky H. Stephen I.Sylvia

English section

THE HUMAN BODY

U	B	W	M	E	N	E	C	K	J	R	T	H	J	F
U	A	A	L	R	C	P	Z	J	I	D	T	A	K	J
A	J	B	C	K	A	O	T	S	I	R	W	N	Y	F
G	O	D	F	K	R	J	O	H	Y	R	E	D	B	R
W	B	S	T	O	M	A	C	H	R	E	G	E	M	V
L	P	M	L	R	L	M	R	H	O	O	N	K	V	G
F	Y	M	U	B	O	E	I	F	K	I	A	O	V	E
M	K	V	X	H	D	P	H	I	R	C	C	T	W	L
D	P	N	E	L	T	E	M	N	T	D	U	K	Z	B
M	P	V	U	I	J	L	F	G	A	T	O	O	F	J
X	J	O	L	L	M	K	K	E	D	F	Y	Z	R	B
M	H	Q	H	T	Y	N	H	R	S	P	A	P	Q	L
S	D	Y	A	Q	X	A	T	I	O	W	T	T	L	W
X	F	I	M	P	V	W	O	G	R	S	M	S	Z	Z
K	A	E	J	U	W	Z	F	O	L	Q	L	Q	F	L

Find These words:

ANKLE, ELBOW,HAND, LEG, STOMACH, WRIST, ARM, FINGER, HEAD, NECK, THROAT, BACK, FOOT, KNEE, SHOULDER, THUMB

Les eleccions municipals 2007

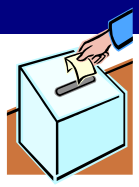

El dia 27 de maig hi van haver eleccions municipals a tota Espanya i alguns alumnes de segon de l´ESO vam visitar un col·legi electoral per descriure aquest esdeveniment.

La jornada electoral va començar a les 9 del matí i finalitzà a les 8 de la nit; les votacions sempre es realitzen en diumenge perquè tothom pugui anar a votar sense cap problema i les empreses no hagin de donar permís i es perdin hores de treball.

Les meses electorals estan formades per dos vocals i un president, que controla que la votació es realitzi correctament; també, es convoca a uns suplents per si algun membre de la mesa no pot assistir. Aquestes persones han estat escollides mitjançant un sorteig que es fa de forma aleatòria i si, sense cap motiu, no es presenten poden ser multats.

Els votants poden elegir entre els diferents partits; a Sant Andreu aquesta vegada han presentat la seva candidatura sis partits:
PSC, ICV, CiU,ERC, PP i C's (Ciutadans).

Només els majors de 18 anys i aquells que tenen la nacionalitat espanyola o d'algun país de la Unió Europea tenen dret de vot. En el col·legi electoral hi ha una cabina perquè la gent que ho desitgi pugui votar en secret; Per votar has d'agafar una papereta, que conté els noms dels candidats del partit i ficar-la dins d'un sobre, que es porta a la mesa que et correspon pel cognom; allà, ensenyes el DNI, els vocals busquen el teu nom a la llista i comproven si les dades són correctes i, per acabar, introdueixes el sobre en una urna i ja has votat.

Els resultats electorals

El mateix dia de les eleccions, un cop finalitzada la jornada electoral, començà el recompte de vots. Els dos partits que han aconseguit més càrrecs municipals a l' **Estat espanyol** són el Partit Socialista i el PP.

A **Catalunya**,tot i que el PSC és el partit més votat (32,23% dels vots), el nombre de regidors és inferior als adjudicats a CiU, el segon partit . El PSC ha guanyat de nou a la ciutat de Barcelona i el PP a Madrid.

El PSC de **Sant Andreu**, en aquestes eleccions del 2007, obté 13 regidors , un menys que el 2003, però conserva la majoria absoluta, sent el partit més votat des de 1979 .

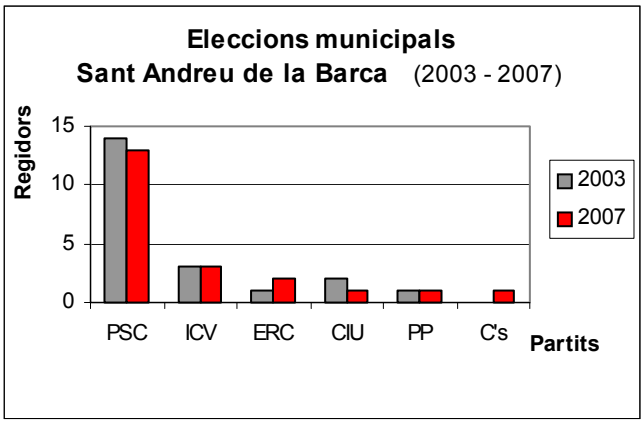

La participació a Catalunya (53,8 %) i a la província de Barcelona(51,19%) ha estat inferior a la d' Espanya (63,78%).

A **Sant Andreu**, només participa un 47,47% , la taxa més baixa des de 1979 (67,59%); Si comparem aquestes dades amb la participació en les eleccions autonòmiques(2006 : 47,28% - 1980: 59,4%) i estatals (2004 :74,25% - 1982: 81,65%) podem arribar a les següents conclusions:
-L'abstenció ha augmentat en general ,però bàsicament en les eleccions locals i autonòmiques.
-L' índex de participació en les eleccions municipals del 2007, que abans era superior, ara és similar a l´ autonòmic, i força més baix que l' estatal del 2004.
I ara, per finalitzar, us deixen amb una pregunta com a tema de reflexió : Per què penseu que la participació en els últims anys ha disminuït, sobretot en les convocatòries municipals i autonòmiques?

Adrian Sanchez,Alejandro Mandrión, Marc Anglès,Ester ,Núria Barcia (2n C)

Una mica de diversió !!!!

Un punt d'ironia

Saps de qui es parla?

Una persona que...

1. Pot ficar-se al llit per qualsevol dels dos costats.
2. Una vegada no va poder escapar-se, com ho van fer tots els altres.
3. Està més interessada en les seves coses que en les meves.
4. Cada dia és més a prop d'allò que nosaltres volem tenir ben lluny.
5. Menja gràcies a les dents dels altres.
6. Treballa mirant com treballen els altres.
7. T'estima, fins i tot després de conèixer-te!
8. Escriu un document de deu mil paraules i després l'anomena "sumari".

advocat	egoista	dentista	solter	vell	encarregat	amic	heroi

Anagrames

Un anagrama és un paraula que té les mateixes lletres que una altra, però en un ordre diferent:

Anagrames d'AMOR: ROMA, OMAR, MORA.

De quina població catalana són anagrames les paraules destacades d'aquestes frases?

1. -Les millors **rues** de Carnaval és fan, sens dubte, a _____

2. -El **totoràs**? I si fos un totó enorme? No sé si en fan, a _____

3. -Diu que és **orangí** perquè va néixer a Orange, però no és cert. Ell és de _____

4. -Saps on hi ha la gent que té més **gratera** de Catalunya? A _____

5. -Fora la **desgana**! Avui anirem a _____ i comprarem una bóta de vi.

6. -El meu avi cultiva mongetes i patates en un **tros** que té a _____

7. -En Joan **Blaguera** és fill de la Noguera. És de _____

8. -D'on són aquests xicots que **s'amaren** d'entusiasme? -Són de _____

L'equip de redacció de la revista L'Ull Tafaner vol donar les gràcies per la seva col·laboració a Isabel Bodego, Coral Caro, Martirio Espín, Elisenda Gabaldà, Oriol Gabarró, Rosario Salazar, professorat de diversitat i a tots els alumnes de 1r , 2n, 3r i 4t d'ESO i Batxillerat que ens han ajudat a continuar amb el nostre petit projecte que esperem que any rere any creixi i es faci més gran.

Moltes gràcies!

Bon Estiu!!
Ara toca descansar!!